

navnlig udøve saadant Fiskeri ved Indretninger eller Redstaber, der ere egnede til i en væsentlig Grad at hæmme Tilgangen af Lax til Laxegaarden, kan det derimod ikke antages, at Citanten har den af ham paastaede ubelukkende Ret til overhovedet at drive Fiskeri i Gudenaens Hovedløb nedenfor Frisenbold Laxegaard samt i Seilbybet i Randers Fjord. Ligesom Paastanden om en saadan Ret ikke finder Støtte i de i Sagen fremlagte ældre Aktstykker, saaledes kan det heller ikke anses godtgjort, at Eierne af Fiskergaarden faktisk have udøvet Fiskeri udenfor den Del af Gudenaen, der ligger i Nærheden af Frisenbold Laxegaard, om hvilken Del der imidlertid ikke er Spørgsmaal under nærværende Sag. Tværtimod fremgaar det af Sagen, at der paa den Tid, Citanten blev Eier af Fiskergaarden, blev drevet Fiskeri i stort Omfang i Seilbybet i Randers Fjord af Beboerne af Randers samt af Beboerne af de ved Randers Fjord beliggende Landsbyer, og hvad angaar den Del af Gudenaen, hvor det under nærværende Sag paaklagede Fiskeri har fundet Sted, da have to Vidner — af hvilke det ene har kjendt Forholdene sammesteds i c. 30 Aar, det andet i 20 à 30 Aar, og hvis Forklaringer Parterne have været enige om at tillægge samme Gyldighed, som om de vare beedigede — udsagt, at Vidnerne i den Tid de have kjendt Forholdene — som det efter deres Forklaringer maa antages temmelig hyppigt — have seet de Indstævnte og tidligere Eiere af disses Eiendomme fiske baade med Vaad og med Redestang i denne Del af Gudenaen indtil Midtstrøms, uden at Vidnerne have hørt Tale om, at saadant Fiskeri er bleven paatalt af den nærværende Eier eller af tidligere Eiere af Frisenbold Laxegaard, hvortil Vidnerne have føiet, at „man, indtil Citanten satte Røre i disse Forhold“, ingen Forestilling havde om, at saadant Fiskeri stred imod Laxegaardens Rettigheder. Ligeledes have under det, som ovenfor berørt, af Citanten i 1880 optagne Tingsvidne flere Personer, der den Gang tjente eller tidligere i længere Tid havde tjent som Fiskerlarke paa Frisenbold Fiskergaard, forklaret, at Citantens Formand aldrig ved Retten har paatalt Andres Fiskeri i Gudenaens Hovedløb, skjøndt han var bekendt dermed — hvilket dog efter Vidnernes Formening hidrørte fra hans Ulyst til at føre Processer — samt at der, saa længe Vidnerne have tjent paa Fiskergaarden, og, efter hvad de have hørt af Folk, der, forinden Vidnerne kom til Gaarden, havde tjent sammesteds i længere Tid, heller ikke tidligere er af Gaardens Fiskere blevet drevet Fiskeri længere ned efter imod Randers, end 300 eller 400 Favne nedenfor Nørreaens Udløb i Gudenaen, eller, som nogle af Vidnerne have udsagt, saa langt ned, at de kunde see gjennem Glashullerne i Hornbæk Kirkegaard, og vel have enkelte af disse Vidner udsagt, at de have hørt af gamle Folk, navnlig af tidligere Fiskerlarke paa Frisenbold Fiskergaard, at Eieren af bemeldte Gaard antoges at have Eneret til alt Fiskeri i Gudenaens Hovedløb og i Seilbybet i Randers Fjord indtil Udbybet, men de fleste af Vidnerne have i Følge deres Forklaringer dog efter hvad de have hørt, staaet i den Formening, at han kun havde Eneret til Vaadfiskeri i Gudenaens Hovedløb fra Frisenbold Laxegaard indtil den første nedenfor samme liggende Laxegaardsstrøms Udløb i Hovedløbet, hvortil et af Vidnerne har føiet, at han paa Strækningen derfra indtil Udbybet havde, som Vidnet har udtrykt sig „Dybsrettighed“, hvorved Vidnet forstod, at det i hans og de andre Laxegaardseieres Interesse, var forbudt Alle, især ogsaa Laxegaardeierne, at fiske med Vaad i Seilbybet paa denne Strækning.

At nu de Indstævnte skulde have drevet Laxefiskeri, er end ikke paaberaabt af Citanten, ligesom de Indstævnte have benægtet, at de have drevet saadant Fiskeri. Og forsaavidt det af de Forklaringer, der ere afgivne af de førstnævnte to Vidner, fremgaar, at de Indstævnte, naar de have fisset, undertiden have fanget Ørreder, saa er det, selv om der med Hensyn til Fangsten af disse Fisk maatte, som af Citanten forment, tilkomme ham lignende Rettigheder som med Hensyn til Fangsten af Lax — hvad især de foreliggende Oplysninger ikke give Føie til at antage — under enhver Omstændighed ikke mod de Indstævnets Benægtelse oplyst, at det af dem saaledes drevede Fiskeri har, navnlig efter Bestaffenheden af de ved samme brugte Redstaber, haft en saadan Karakter, at nogen Citanten tilkommende Ret derved kunde anses krænk.

I Henhold til det Anførte maa det billiges, at de Indstævnte ved Politiretsdommen ere frifundne for Citantens Tiltale i denne Sag. Bemeldte Dom, ved hvilken Sagens Omkostninger i 1ste Instants ere ophævede, vil saaledes være at stadfæste.

Sagens Omkostninger for Overretten ville efter Omstændighederne ligeledes være at ophæve.

I Henseende til de under Sagen fremlagte Dokumenter ses ingen Stempelovertrædelse at være begaaet.